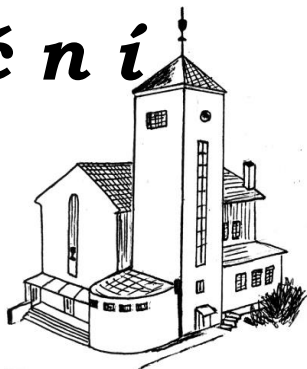

Velikonoční Sborové listy 2019

Českobratrská církev evangelická, sbor Mšeno u Mělníka

Kausa Beránek

Jedna z humorných scének filmového zpracování legendárního románu Jaroslava Haška se odehrává hned na počátku 1.světové války v cele, která se plní zadrženými pro nějaká, spíše komická, provinění, jejichž „velezrádnosti“ si ti lidičkové ani nejsou vědomi. Mezi nimi jeden človíček neustále pobíhá a vykřikuje: já jsem nevinej! Noviny vůbec nečtu, o politiku se nestarám, já jsem nevinej!! Všechny z toho už brní uši, když tu ho Josef Švejk začne chlácholit slovy: „Kristuspán byl taky nevinej a taky ho ukřižovali“. A dodává další poučení: „Nikde, nikdy, nikomu na nějakým nevinným člověku nezáleželo“. Je nám jasné, že Švejk nechtěl dotyčného pána uklidnit, ale jen si do něho rýpnout rádoby zbožnou frází a ještě víc ho naštvat.

Všichni známe svéráz Haškova humoru. Předstíráním respektu k nadřízeným a vůbec vůči vší státní či církevní ideologii nechává vyniknout jejich směšnosti v reálném životě. Tak i v našem případě. Nikdo nepopírá, že Ježíš Kristus byl nevinný, dokonce, podle církevního dogmatu, jediný nevinný na celém světě, zatímco my (opět podle církevního učení) jsme lidé hříšní. Ale co to pomůže tomu nešťastníkovi v jeho situaci? Nebo že by snad měl těž, po vzoru Krista Pána, pokorně přijmout trest jako obětní beránek za hřích - čí? Rakouské monarchie?

Po tom netouží ani náhodou. Jen chvíli zírá a pak vzkřikne: „Já nejsem Kristuspán, já jsem opravdu nevinej!“.

Takových „opravdu nevinných“ je patrně na světě nejvíc a v něm, plném válečných konfliktů, se o ně opravdu nikdo nezajímá. Nic neprovedli. Jsou nezajímaví. Jedině ten, kdo něco hrozného provedl nebo se k tomu chystá, nebude-li včas zastaven, zasluhuje pozornosti. U Ježíše z Nazareta tak bylo z čeho vybírat. Od nectění soboty, přes temné předpovědi o zničení chrámu až po fakt, že se jasně nedistancoval od těch, kteří ho začali považovat za přicházejícího Mesiáše. Na obžalobu toho bylo dost.

Pěkně to vystihl evangelista Jan: Velekněží a farizeové svolali radu a řekli: „Co si počneme? Ten člověk činí mnohá znamení. Když proti němu nezakročíme, všichni v něj uvěří, a přijdou Římané a odejmou nám toto svaté místo i národ“(Jan11,47). Chce někdo říci, že jejich obavy byly nedůvodné a Ježíš byl jen neškodný dobrák?

Kde se vzal obraz nevinného beránka?

Nutno říci, že patří asi k nejstarší vrstvě vnímání Ježíše jako Mesiáše. To, co se poměrně rychle v židovských komunitách šířilo (vždyť apoštol Pavel našel Kristovy stoupence už i v Damašku), to nebyly Ježíšovy skutky ani jeho učení (vždyť evangelia nebyla ještě sepsána a když, tak jen v kusých zprávách). To, co se od úst k ústům rychle šířilo, byla jednoduchá zvěst: Ježíš Nazaretský byl ukřižován a Bůh jej vzkřísil - tedy uznal ho za Mesiáše.

Jediným platným argumentem pro toto přesvědčení byl v té době důkaz z Písma, tj. z knih Starého zákona. A tu se přímo nabízela jedna pasáž z knihy proroka Izaiáše (Iz53,1-12). Je to prazvláštní text a prorok si sám klade otázku, zda někdo jeho zprávě porozumí. Vypráví o jakési nejmenované postavě člověka nedůstojného vzhledu, muži plném bolestí, raněném nemocemi, takže byl u lidí v opovržení. A právě o něm prorok říká: „Byly to však naše nemoci, jež nesl, naše bolesti na sebe vzal, ale domnívali jsme se, že je raněn, ubit od Boha a pokořen. Jenže on byl proklán pro naši nevěrnost, zmučen pro naši nepravost. Trestání snášel pro náš pokoj, jeho jizvami jsme uzdraveni. Všichni jsme bloudili jako ovce, každý z nás se dal svou cestou, jej však Hospodin postihl pro nepravost nás všech“. A pokračuje: „Byl trápen a pokořil se, ústa neotevřel; jako beránek vedený na porážku, jako ovce před stříhači zůstal němý, ústa neotevřel“. Nedosti na tom. V dalších verších čteme,

že byl odsouzen a položen do hrobu s násilníky, „ačkoli se nedopustil násilí a v jeho ústech nebylo lsti“. Příběh končí jakýmsi zadostiučiněním, kterého se tomu nešťastníkovi následně dostalo. Nicméně: „Bylo to vůlí Hospodinovou“, aby se obětoval - říká - ale bez jáso tu nad tím! - Izaiáš.

Ačkoli to na Ježíše ne zcela sedí, první křesťané byli přesvědčeni, že onen prorok ze 7.století př.Kr. mluví právě o něm. Tak byl obraz Ježíšův připodobněn obrazu „muže bolesti“. A to mu už zůstalo. Když si však přečteme evangelia, vidíme především muže „radostné zvěsti“ o přicházejícím Božím království, kde se dostane zadostiučinění především chudým a všelijak utlačovaným. Tomu věnoval veškerá svá kázání, podobenství, a na potvrzení té zvěsti i mnohé uzdravoval. Jeho zvěstí byl Život resp. „nový život“ a „vyšší spravedlnost“ než spravedlnost farizeů a zákoníků. Nikoli ukřižování a smrt.

Jaký je tedy smysl oněch velkopátečních událostí, které vzpomínáme?

O úmyslu velekněží Ježíš věděl (podle evangelisty na něj byl vydán zatykač už předtím). Jestliže ne zvolil ústup do ilegality, ke střetu muselo dojít a výsledek byl předem daný. Chtěl tedy zemřít za své přesvědčení? Nebyl by první prorok v Izraeli, kdo takto skončil - další generace pak zdobily jeho hrob. Nejvíce jasno v této věci udělal, podle evangelisty Jana, sám Ježíš, ve svém vzkazu poutníkům v Jeruzalémě: „Jestliže pšeničné zrno nepadne do země a nezemře, zůstane samo. Zemře-li však, vydá mnohý užitek“(Jan12,24). Klíčem je tento prostý příměr z přírody. Nejde o to, zemřít za své přesvědčení, aby se pak jednou ukázalo, že ten popravený měl pravdu a lidé kladli věnce na jeho hrob. Jediný smysl smrti je, když rozhojní a posílí život. Jinak smysl nemá.

Jan Kozlík

Zemřel bratr Josef Vokolek

Ve věku nedožitých 70 let zemřel v úterý 22. ledna 2019 v Centru následné péče na Mělníku na Podolí bratr Josef Vokolek. Byl členem evangelického sboru ve Mšeně. Rozloučení se konalo v úzkém rodinném kruhu.

Josef Vokolek se narodil 10. února roku 1949 v Olešně v Kokořínském dole manželům Miladě a Josefu Vokolkovým. Později se ještě narodil mladší bratr Václav. Ten zemřel v roce 2016 v České Lípě.

V polovině 50. let se Vokolkovi přestěhovali do Mšena do Karlovy ulice, kde si koupili dům. Ve Mšeně Josef Vokolek absolvoval základní školu. Poté se vyučil obkladačem v Praze. Zde pracoval až do roku 1989 – přes týden na ubytovně, na víkend do Mšena. V Praze pracovali podobným způsobem i jeho rodiče. On sám pracoval například při stavbě metra, ale i jinde,

V roce 1989 se definitivně vrátil do Mšena. Společně se svým tatínkem zde provozovali kamenictví – zhotovovali náhrobky. Tím se zabýval až do svého odchodu do důchodu. Tatínek Vokolek zemřel v roce 2006, jeho manželka již dříve.

Josef Vokolek byl dlouho svobodný. V roce 1991 navázal vztah s paní Dagmar Galandákovou. Svatbu měli v roce 2000.

Rád se staral o svůj dům v Karlově ulici ve Mšeně. Řezal a štípal dříví na zimu, aby mohlo topit pro sebe a svoji manželku. Když vážně onemocněla, byl jí věrně po boku. Nakonec po operaci a léčení a rehabilitaci se přestěhovala do Domova seniorů ve Mšeně. Brzy se tam nastěhoval také. Jeho pobyt zde však nebyl dlouhý. Nohy mu už předtím příliš nesloužily a nakonec byl upoután na lůžko. Jeho zdravotní potíže se prohloubily, takže byl nakonec hospitalizován v mělnické nemocnici a později na Podolí.

Bratr Josef Vokolek miloval českou historii. Jeho nejoblíbenějším pořadem byly Toulky českou minulostí, které pravidelně každou neděli ráno vysílá Český rozhlas 2 – stanice Praha. Při občasných návštěvách mi ukazoval další cedéčka s pokračováními tohoto pořadu vydávanými Radioservisem. Právě zde jsem si uvědomil, jako hodnotu představuje vysílání veřejnoprávního Českého rozhlasu pro celou naši společnost... Čest jeho památce!!!

Michal Šimek

Mládežníci diskutovali nad filmy a hráli hry

V pátek 5. dubna 2019 se ve Mšeně setkala mládež poděbradského seniorátu. Setkání bylo na celý víkend a začalo krátkými seznamovacími

hrami. Následně proběhla společná večeře. Páteční večer byl zakončen dokumentem s názvem Hranice práce od novinářky Saši Uhlové. Další večerní program se odehrával ve formě volné zábavy a někteří se vydali i na krátkou procházku.

Druhý den nemohl začít jinak, než výbornou snídaní, na které se podíleli členové sboru, kteří nám připravili mnoho buchet, vánoček a domácích chlebů. Dalším bodem programu byla dopolední přednáška Lukáše Pešouta z Lysé nad Labem na téma Genderové vyváženosti a kauzy #metoo. Tuto problematiku nejvíce vysvětloval na filmovém průmyslu, kde tento problém ukazoval na jednotlivých scénách z různých filmů. Celá přednáška byla velmi interaktivní a přicházelo nemálo věcných dotazů z publika. Přednáška utekla velmi rychle a všichni jsme si odnesli mnoho informací a získali jsme nový pohled na tuto kauzu.

Po ní jsme se uchýlili k obědu, který nám připravili již vysloužilí mládežníci. Po obědě nastala menší změna plánu. Místo hry se scénkami jsme se raději uchýlili ke sportovním aktivitám ve formě fotbálku a také ke klidnému relaxování a popíjení kávy. Poté jsme si zahráli již plánovanou aktivitu se scénkami. Byli jsme rozděleni do čtyř skupin. Dvě z nich dostaly krátké scénky ze dvou různých filmů a zbylým dvěma byli tyto scénky pouze popsány. Úkolem bylo tyto scénky co nejlépe napodobit a zahrát je. Výsledkem byla čtyři krátká a velmi vtipná vystoupení.

Po vystoupeních již byla večeře, při které jsme stále čerpali z velké pohostinnosti členů sboru ve Mšeně. Následoval velmi zajímavý bod programu, a to samotné povídání autorky dokumentu Hranice práce Saši Uhlové. V tomto povídání Saša rozebírala svůj dokument a co jí k tomu vedlo. Nakonec proběhla velmi příjemná diskuse na téma pracovní poměry. Oficiální program jarních seniorátních dní byl zakončen hraním různých her, jak venkovních, tak i deskových. To že oficiální program skončil neznamenal, že šli všichni spát. Zábava pokračovala do ranních hodin.

V neděli ráno jsme se všichni opět nasnídali a uklidili po sobě faru. Následovaly bohoslužby vedené farářem Michalem Šimkem, ke kterým jsme se přidali společnou přímělnou modlitbou a čtením z Bible.

Po celý víkend nám přálo krásné jarní počasí a ze strany účastníků se akce velmi povedla.

Štěpán Zajíček

Při výročním sborovém shromáždění byl opět zvolen farář Michal Šimek

Výroční sborové shromáždění mšenského evangelického sboru se konalo v neděli 24. března 2019. Vedle obvyklých bodů programu se konala volba faráře. Po dohodě se staršovstvem a po vydání pokynu k volbě synodní radou ČCE kandidoval na faráře sboru dosavadní kazatel Michal Šimek. Byl zvolen za faráře sboru na plný úvazek na dalších pět let.

Součástí jednání byla zpráva faráře, zpráva účetní a zpráva kurátora.

Výroční sborová zpráva za r. 2018 – sbor ČCE ve Mšeně u Mělníka

Sbor českobratrské církve evangelické ve Mšeně měl k 31. prosinci 2018 118 členů.

Bohoslužby se konaly pravidelně každou neděli a ve svátky – celkem 55x s průměrnou účastí 17 lidí. Večeře Páně se konala 4x s průměrnou účastí 14 lidí. Kázali při nich farář Michal Šimek a členové mšenského sboru Luboš Skopec. Jako kazatelé ve sboru hostovali zástupce kurátorky mladoboleslavského sboru Ladislav Ruml, zástupce kurátorky mělnického sboru Jan Karnolt, seniorátní vikářka Poděbradského seniorátu Miloslava Hofmanová a synodní kurátor Vladimír Zikmund. Zpěv při bohoslužbách doprovázeli na varhany a harmonium Zdeňka Weiserová, učitel mšenské ZUŠ pan Pavel Šebesta a příležitostně učitel hudebního gymnázia v Praze pan David Bidlo.

Konala se jedna svatba - v Lobči farář M. Šimek oddal Anetu Beranovou a Romana Hubálka.

Konal se jeden pohřeb (Libuše Dušková) a jedna vzpomínka na zemřelého (Jindřich Bareš).

Pohřbu bývalé mšenské farářky Jany Šimerové konaného v Krabčicích se v sobotu 31. března zúčastnili zástupci sboru. Za sbor promluvila sestra Lydie Pavelková.

Konaly se již popáté bohoslužby ve skalách na Vyhlídkách u Romanova, zúčastnilo se jich kolem 60 lidí. Jako kazatel Michael Führer - farář saské luterské evangelické církve ze sboru Gruna – Seidnitz z Drážďan as řadou členů tohoto sboru. Téma bohoslužeb bylo věnováno Třicetileté

válce - 400. výročí začátku v Praze při pražské defenestraci a 430. Výročí jejího konce v podobě Westfálského míru. Michael Führer připomněl osud německého faráře Paula Gerhardta žijícího v té době a na nutnost hledání cesty k míru a pokoji v současnosti. Farář Michal Šimek se věnoval tématu Třicetiletá válka a české země z pohledu víry. Během roku se konala čtyři setkání nad biblí. Jejich účastníci diskutovali nad vybranými biblickými texty.

Setkávání mládeže - vzhledem k dojíždění na školy a časovým možnostem se během školního roku konalo jednou měsíčně po bohoslužbách. Dělo se tak zpravidla 3. neděli v měsíci.

Během školního roku se jednou měsíčně v neděli paralelně s bohoslužbami konala nedělní škola - schůzky 2-7 dětí. Tyto schůzky připravovala Helena Šimková. Nebyla však už jediná, kdo schůzky vedl. Vedle ní se střídali Luboš Skopec, Anička a Ivan Skopcoví a Sára Šimková. Děti vystoupily společně s dětmi z biblického kroužku na dětské vánoční besídce, která se konala v neděli 16. prosince 2018.

Schůze staršovstva se konala pravidelně jednou měsíčně.

Účetnictví vedla zástupkyně Účetní kanceláře Medková z Nového Bydžova Magdalena Férová z Kutné Hory. Na správě sborového účetnictví se za sbor podílela sestra Alena Maštálková – např. převody financí jako odvody sbírek apod. Evidování sbírek a pokladnu měla na starosti sestra Iva Pavelková. Revizi účetnictví měly na starosti sestry Lenka Sadíková a Jana Kryštofková.

Stav budov fary i kostela měl na starosti jejich správce, bratr Michal Vidner. Potřebné opravy zajišťoval ve spolupráci s dalšími členy staršovstva. Zajistil řemeslníky na opravu částí střechy kostela, aby tam nezatékalo. Tato oprava se mohla uskutečnit díky daru z Jeronymovy jednoty. O květinovou výzdobu při bohoslužbách se po celý rok vzorně starala sestra Venuše Svobodová.

Konaly se rovněž bohoslužby v sousedním Domově seniorů ve Mšeně s tím, že zájemci měli možnost si s farářem popovídat nebo si domluvit individuální návštěvu. Tyto bohoslužby jsou přirozeně ekumenické, navštěvují je obyvatelé tohoto domu - členové našeho sboru a rovněž členové římskokatolické církve a církve.

V Domově seniorů se také v úterý 6. listopadu uskutečnila pietní vzpomínka na jeho obyvatele, kteří zde zemřeli během jednoho roku od předchozí pietní vzpomínky v listopadu 2017.

Během školního roku farář Michal Šimek pravidelně jednou měsíčně docházel do mšenské mateřské školy, kde v rámci biblického kroužku vyprávěl 5 dětem (přihlásili je jejich rodiče) vybrané příběhy z bible.

Jednou týdně se scházelo v 1. pololetí školního roku osm dětí rozdělených do dvou skupin (úterý a pátek) v rámci biblického kroužku na faře. Ve druhém pololetí to již bylo 15 dětí rozdělených do tří skupin (úterý a pátek). Jde o děti, které zpravidla dříve navštěvovaly biblický kroužek v MŠ Mšeno.

Jeden z tatínků dětí z biblického kroužku projevil na podzim zájem navštěvovat biblický kroužek pro dospělé. Vznikla tak možnost pro zájemce z okruhu mimo sbor navštěvovat setkávání nazvaná Seznámení se s biblí. Koná se v domluvených termínech dvakrát měsíčně a navštěvuje je 2-5 lidí.

Na začátku roku 2018 se uskutečnily ve Mšeně u Mělníka kurzy pro rodinné pečující. Zorganizovala je Diakonie ČCE ve spolupráci s městem Mšeno. V průběhu dvou lednových víkendů se osm účastníků na sále radnice věnovalo tématu ošetřovatelství, demence, fyzioterapie a doprovázení. Kurzy vedla Michaela Lengalová. Zúčastnili se členové našeho sboru.

Zástupci sboru položili v neděli 14. ledna 2018 kytici k památníku obětem holocaustu před místní základní školou ve Mšeně. Uctili tak památku mšenských Židů, kteří byli 13. ledna 1943, tedy před 75 lety, soustředěni na hradě v Mladé Boleslavi a následně transportováni do židovského ghetta v Terezíně.

V neděli 11. února 2018 byl hostem evangelického sboru ve Mšeně synodní kurátor Českobratrské církve evangelické Vladimír Zikmund. Vedl dopolední bohoslužby, při kterých kázal. Po obědě se uskutečnila beseda na téma Vize církve v pohledu jejího vedení.

V pondělí 1. května se uskutečnil sborový výlet – vycházka do Kokořínského dolu. Několik členů sboru s připojilo k vlastivědné vycházce pořádané CKO Kokořínsko po stopách vesnické architektury v Olešně a v Tuboži.

V neděli 13. května několik členů sboru navštívilo bohoslužby v luterském evangelickém sboru Gruna-Seidnitz v Drážďanech.

Sbor získal pro rok 2018 dotaci z rozvojového grantu Českobratrské církve evangelické ve výši 111484,- Kč na projekt s finanční spoluúčastí sboru s rozpočtem 123872,- Kč. Získaná dotace umožnila zakoupení ozvučovacího zařízení do kostela. Ze získaných prostředků bylo rovněž zajištěno konání příměstského tábora v srpnu (vedl Michal V. Hanzelín s pomocí Sary Šimkové), divácký kroužek (vedl Michal V. Hanzelín), scénická čtení z vybraných apokryfů Karla Čapka v podání mšenských divadelníků (zajistil Václav Novák) a poetické pásmo Orfeus aneb putování podsvětím (zajistil David Bidlo).

Ve mšenském evangelickém kostele a na farní zahradě se během roku konaly tyto koncerty a akce pro veřejnost:

Speciální – gospelový koncert pro ZŠ Mšeno se konal v pátek 18. května v kostele. Skupina Let's go z Prahy zazpívala spirituály zvláště pro 1. a zvláště pro 2. stupeň. Celkem se zúčastnilo cca 230 žáků.

V rámci Noci kostelů vystoupil v kostele v pátek 25. května mšenský pěvecký sbor Intermezzo a Rodinné centrum Mšeno uspořádalo Happeningové setkání pro děti i dospělé na farní zahradě.

V neděli 17. června vystoupily děti – žáci mšenské ZUŠ, ale i další pod vedením manželů B. a D. Bidlových. Tuto akci organizačně zajistilo Rodinné centrum Mšeno.

Poetické pásmo Orfeus aneb putování podsvětím s hudbou 17. a 18. stol. – konalo se v sobotu 15. září. Vystoupila sopranistka Gabriela Eibenová za doprovodu Ensemble Forte fortuna a mšenští divadelníci.

Se scénickým čtením z vybraných apokryfů Karla Čapka vystoupili několikrát mšenští divadelníci.

Sbor se rovněž zúčastnil celorepublikové akce „Noc kostelů“. Uskutečnila se v pátek 25. května pod záštitou mšenského starosty Martina Macha. Program pro děti i dospělé včetně zahraniční pohádky připravilo na farní zahradě Rodinné centrum Mšeno. Vedle výše zmíněného koncertu mšenský cestovatel Zdeněk Bergl promítl a okomentoval kaleidoskop fotografií z Toskánska. Člen sboru Michal Vidner zajistil možnost výstupu na věž kostela a opékání špekáčků na farní zahradě.

Česko-německá putovní výstava o dějinách reformace v Českých zemích byla z iniciativy našeho sboru instalována v pátek 15. června

2018 na chodbě přízemí radnice ve Mšeně. Trvala až do pátku 27. července. Shlédlo ji odhadem až 2500 lidí. Zájemci si odebrali více než 300 katalogů v češtině, které byly k výstavě bezplatně dodány. Jednotlivé výstavní rollupy byly opatřeny texty v češtině i němčině.

Podle vedoucí mšenské knihovny Marty Hanzlové i pracovníci mšenského Infocentra si návštěvníci výstavu se zájmem prohlíželi. S povděkem kvitovali její konání. Mšenský starosta Martin Mach, ji považoval za velmi vydařenou.

S velkým zájmem si výstavu prohlédli také hosté z evangelického luterského sboru Gruna Seidnitz z Drážďan. Farář Michael Führer hned na místě vyslovil přání, aby výstava mohla být nainstalována v Drážďanech v jejich sboru.

Pro německého novináře Olivera Hacha z Chemnitz bylo velkým překvapením, že taková výstava se konala i v tak malém městě jako Mšeno (kolem 1400 obyvatel). Projevil zájem získat průvodní text k výstavě v němčině. Chystal totiž pro regionální noviny Freie Presse, které vycházejí v Chemnitz, napsat zevrubný článek o české reformaci.

Vzpomínkový večer s pravnučkou T.G. Masaryka Annou Rývovou a historikem Ústavu T.G. Masaryka Michalem Pehrem se uskutečnil v sobotu 25. srpna 2018 od 19 hod. na koupališti ve Mšeně. Tematicky byl věnován 100. výročí vzniku Československa. Mšenští divadelníci přečetli články z dobového tisku. Skupina Shoda okolností zahrála lidové písně, písně Osvobozeného divadla a písně Karla Kryla a Marty Kubišové. Akci připravil náš sbor ve spolupráci s městem Mšeno a jeho kulturní komisí.

O dění ve sboru byli jeho členové, příznivci i nečlenové informováni prostřednictvím občasníku Sborové listy, které k vydání redakčně připravoval Michal Šimek, editorsky Luboš Skopec. Pozvánky na akce pořádané sborem byly pravidelně zveřejněny na plakátcích na různých místech Mšena. Byly rovněž zasílány e-mailem do okruhu členů i příznivců sboru a na další místa včetně regionálních médií Mladoboleslavska a Mělnicka,

Základní údaje o sboru včetně Sborových listů si může kdokoli přečíst na webové stránce sboru – www.msenocce.wbs.cz. Odkaz na tuto stránku je uveden na webové stránce města Mšena.

Sbor stále skromně žije a doufejme plní své základní poslání – být místem, kde jeho členové hledají pravdu slova Božího a naději

zasahující sborové společenství uvnitř i navenek. Objevily se nadějně změny. Několik lidí mimo sbor projevilo zájem o bližší seznámení s biblí. To je něco nového a je to pro nás výzva. Modleme se a hledejme naději navzdory obavám o finanční zajištění sboru.

Michal Šimek

Vzpomínáme na Jiřího Pavelku

O letošních Velikonocích si připomínáme desáté výročí úmrtí dlouholetého kurátora sboru Jiřího Pavelky.

V Bohu je náš pevný orientační bod a základ – krédo Jiřího Pavelky

Vážený sbore Českobratrské církve evangelické, bratři a sestry, dovoluji, abych s vděčností vzpomněla na životní pouť Jiřího Pavelky - svého manžela a dlouholetého kurátora ve Mšeně. Byl v tichosti a pokoře odvolán do Boží milosti před deseti lety, 21. dubna roku 2009. Věrně a s láskou konal službu, která mu byla dána.

Všem, kdo si se mnou vzpomenou na člověka hluboce věřícího, skromného a obětavého, děkuji. Mrtví stále patří do našeho života tím, jakou úctou a pozorností jim věnujeme. Životním heslem se mu stala slova z Žalmu 27, v. 1: „*Hospodin síla života mého, čeho se budu lekati?*“

Krátce před svým odchodem z pozemského života, kdy mu v jeho těžké nemoci bylo již velmi špatně, se ještě zúčastnil svého posledního výročního sborového shromáždění. Při promluvě upozornil na to, že je to velká výsada mít zde svůj sbor, kam mohu vždy přijít a vždy budu rád viděn. „*Nedějme se odradit od Boha, protože v NĚM je náš pevný orientační bod a základ.*“ A prosil, abychom neopouštěli sborová shromáždění, pokud nám může být Boží Slovo zvěstováno.

Končím slovy Žalmu 90, v.12, která jsou i pro nás výstižná: „*Pane, nauč nás počítat naše dny, ať získáme moudrost srdce.*“

Lydie Pavelková

Táta si za svoji práci nikdy nebral peníze

„Zeptej se táty“. Výborná kniha od Jana Balabána. Přečetl jsem ji s velkým zaujetím. Vyšla v době, kdy už jsem se táty na nic zeptat nemohl – o to více ve mně vyvolala mnoho otázek a vzpomínek. Otázky již zůstanou bez odpovědi, tak alespoň pár vzpomínek.

Z dětství si pamatuji, jak otec měl rád svoji práci, která byla i jeho koníčkem. Začínal jako radiomechanik, brzy však již pracoval jako televizní technik v Mladé Boleslavi, kam také denně dojížděl – zpravidla prvním vlakem (pro mě to byla hluboká noc), aby se mohl vrátit domů již odpoledním spojem. Věrná kočka Míca mu chodila naproti, někdy došla až k nádraží.

Když u nás někdo zazvonil, tak velmi často to bylo: „Pane Pavelka, nejde nám televize, mohl byste ji přijít opravit? Večer jde seriál...“ a táta běžel. Za svoji práci si peníze nikdy nebral, někdy přinesl pár vajíček nebo med a někdy jen dobrý pocit, že udělal druhým lidem radost.

Vím, že jako kluk rád modelařil. Jednoho dne přinesl z půdy model větroně, který tam léta čekal na tu pravou chvíli. Konstrukce byla z balzy a smrkových nosníků, celá potažená hedvábným papírem. Byl jsem z toho nadšený a myslím, že i tatínek měl velikou radost, když jsme pak společně postavili moje první letadlo – jmenovalo se Piccolo (i když mě přišlo docela rozměrné), společně jsme ho zalétávali na Větráku.

Táta nikdy nesportoval – to zřejmě považoval za ztrátu času. Ale v zimě na saních a v létě na kole jsme si společně s ním a s bratrem Petrem párkrát vyjeli.

Když mi bylo deset let, tak se narodila sestra Jana – když se otec tuto zprávu dověděl, tak radostně běhal po sousedech a sděloval jim tuto novinu. Tenkrát jsem se tomuto, pro mě neobvyklému, spontánnímu chování dost divil. Nějak jsem si v tu dobu neuvědomoval, že to mohl být třetí kluk – a ti dva vydali již za dost ☺.

Ve volných chvílích se táta věnoval zahrádce a kutilství. Velice ho bavila práce se dřevem – svůj rodný domek zkrášloval po celý život a stopy jeho práce jsou dodnes všude vidět.

Oporou v životě mu byla jeho manželka Lydie, se kterou prožil, jak věřím, šťastných 45 let. Největší radostí a životní náplní mu byla vždy

rodina a práce pro mšenský evangelický sbor. Aniž by o tom kdy mluvil, tak si myslím, že to bylo to hlavní poselství, co chtěl předat i nám dětem.

Jiří Pavelka

Jiří Pavelka v pohledu svých dětí a členů mšenského sboru

„Bratr Jiří Pavelka byl hluboce věřící, hodný, obětavý člověk, který nám všem ve sboru chybí.“

Drahomíra Vidnerová (členka mšenského sboru)

„Kdybych měl já sám odpovědět, jaký byl kurátor Jiří Pavelka, musel bych říct: Asi takový, jako byl později Jan Kozlík a nyní Luboš Skopec... A pokud ho chceme teď vychvalovat, nedělejme to. Náplní jeho života byla pokora a skromnost. To je to, co vždy chtěl. Připomenutím těchto jeho vlastností bych já uctil jeho památku. A že byl dobrým tátou, za to dík.“

Petr Pavelka (syn J. Pavelky)

„Velmi často na tatínka vzpomínám. Byl to skromný, ale duševně silný člověk. Byl obětavý a dával dobrý příklad, jak muž má být oporou rodiny. Se vším si poradil, ani pomoc od nikoho nepotřeboval. Jeho silnou stránkou byla schopnost řešit složité životní situace, kterou projevil záhy, když u něho vypukla zákeřná nemoc. Nikdy si na nic nestěžoval a s pokorou přijal nelehký boj. Na tatínka vzpomínám s láskou a hrdostí.“

Jana Brandtlová – Pavelková (dcera J. Pavelky)

„Při vzpomínce na br. kurátora Jiřího Pavelku nemohu začít jinak než vzpomínkou na jeho otce, kostelníka sboru, který občas i vedl Nedělní školu. Pro mě, jako malého chlapce, to byl bělovlasý stařec a symbol písmáka. Když jsem k němu přinesl spravit boty, vždy mi na cestu přečetl něco zajímavého z bible. O bratru kurátorovi je těžko vyprávět. Nikdo ho nikdy neslyšel, že by na něco nadával (ani na poměry), nikdo ho nikdy neslyšel, že by si na něco stěžoval (ani na práci), nebo že by se něčeho domáhal (ani právem). Přitom o něm všichni věděli. Že je věrný evangelík (aniž by o tom někomu vyprávěl), že po práci lidem spravuje

rádia a podobné věci a nikdy si za to nic nevezme. Nedopřál nikomu mít dobrý pocit, „že se vyrovnal“, nýbrž jen pocit, že je dlužníkem. Jak k němu pak máte přijít podruhé? Do éry divokého kapitalismu se nehodil, příliš věřil v lidskou nezištnost.

Byl, i s manželkou Lydií, sloupem sboru. Dokonce bylo po mnoho let nepředstavitelné, že by chyběl ve shromáždění. Už jen tím, že seděl na svém místě, poskytoval dobrý pocit, že sbor žije. Dnes už je to jen sestra Lydie.“

Jan Kozlík (místokurátor mšenského sboru)

„Bratr Jiří Pavelka byl vzácný muž. Usměvavý a nezáludný. Svůj sbor miloval a měl k němu pevný vztah. Věnoval pozornost potřebám duchovním, ale zařizoval i potřebné opravy. Byl člověkem váženým natolik, že po pádu komunistického režimu mšenští občané uvažovali o tom, že by zde mohl být starostou. S díky odmítl. Jeho vlastností nebylo se prosazovat a být v popředí.

Byl laskavý, rozvážný, usměvavý a moudrý. Člověk čistého srdce bez postranních myšlenek a úhybů. Co řekl, to platilo. Měl v sobě hlubokou víru. Byla radost se s ním stýkat a hovořit. Jestli o někom platí Ježíšova slova, že je „solí země“, byl jí právě Jiří Pavelka.

Michal Šimek (farář mšenského sboru)

Krátce

Dětská vánoční besídka se konala v rámci bohoslužeb v neděli 16. prosince. Děti z biblických kroužků a z nedělní školy vystoupily se svým programem.

xxx

Pietní připomínka obětí holocaustu se uskutečnila v neděli 27. ledna 2019 od 17 hod. na nádvoří Mladoboleslavského hradu. Účastníci přečetli jména více než tisíce židovských spoluobčanů, kteří zde byli shromážděni a následně transportováni do Terezína a později do Osvětimi a dalších koncentračních táborů. Drtivá většina se nevrátila. Byli mezi nimi i obyvatelé ze Mšena. Jména četli také členové mšenského evangelického sboru Helena a Michal Šimkovi.

xxx

Sestra Anna Mainclová z Nebužel zemřela v neděli 3. února 2019 ve věku 73 let. Rozloučení se konalo v pondělí 11. února ve smuteční síni v Mělníku – Chloumku. Čest její památce!!!

xxx

Seniorátní vikářka Miloslava Hofmanová kázala při bohoslužbách ve mšenském sboru v neděli 10. února.

xxx

Vizitace mšenského evangelického sboru se konala v pondělí 25. února 2019. Členové seniorátního výboru Poděbradského seniorátu se na faře sešli se zástupci staršovstva ke společnému rozhovoru.

xxx

Mšenský evangelický sbor podal v únoru 2019 žádost o dotaci na Státní zemědělský intervenční fond z programu Údržba a obnova kulturních a venkovských prvků na opravu starého evangelického hřbitova v Nebuželích.

xxx

Od počátku roku 2019 se na základě rozhodnutí staršovstva vysluhuje Večeře Páně pravidelně každou 2. neděli v měsíci a také v tradičních termínech jako jsou Velikonoční neděle, Svatodušní neděle, díkůvzdání za úrodu a Boží hod vánoční. Nevysluhuje se od Trojiční neděle do začátku adventu.

xxx

Tři setkání nad biblí se od počátku roku konala na faře. Kromě vybraných biblických textů diskutovali zájemci z řad členů sboru také nad Apoštolským vyznáním víry.

xxx

Sborový výlet se uskuteční ve středu 8. května 2019. Cílem bude malebné městečko Ústěk u Litoměřic.

xxx

Sbor plánuje zorganizování výstavy připravené Pedagogickým muzeem J.A. Komenského z Prahy o laickém duchovním a pedagogu Přemyslu Pitterovi do přízemí radnice na období od poloviny června do poloviny srpna. Přemysl Pitter se spolupracovníky založil v Praze na Žižkově Milíčův dům, kde se věnovali dětem z chudých rodin. Po válce zorganizoval akci na zámcích v okolí Prahy, kde se věnoval židovským dětem a také německým ze sběrných táborů v Praze. Po roce 1948 uprchl do západního Německa, aby se vyhnul zatčení, a nakonec se usadil ve Švýcarsku. Spolupracoval např. s rozhlasovou stanicí Svobodná Evropa. Za svoji činnost byl vyznamenán vládami Izraele, Spolkové republiky Německo a československým prezidentem Václavem Havlem.

Michal Šimek

Výroční sborové shromáždění – zpráva kurátora

Milé sestry, milí bratři,

zase máme po roce příležitost se společně zamyslet, jak to s naším sborem vypadá, zda dělá to, co má, a kam směřuje. Nebo jinak řečeno, zamyslet se, jak to vypadá s námi, zda my děláme, co máme, a kam směřujeme. Na jedné straně cítím radost a vděčnost, že sbor stále existuje, pracuje a koná mnoho užitečného. Chtěl bych také poděkovat vám všem, že k tomu svým dílem přispíváte. Zvláště děkuji Michalovi za jeho nasazení, s nímž se pouští do řady aktivit. Na druhé straně stále zřetelněji vidíme, jak křehká existence našeho sboru je a jak nejistá je jeho budoucnost. Členů sboru opět ubylo. Příjmy sboru se sice zvýšily, za to jsem také vděčný, ale nárokům příštích let budeme jen těžko čelit. Neumím si představit, jak za 10 let budeme odvádět kolem 350 000 Kč na personální fond. Je zjevné, že v budoucnu se bude muset mšenský sbor připojit k nějakému většímu sboru v okolí, stejně jako to čeká desítky podobných sborů v celé republice.

At' už bude náš sbor samostatný, nebo administrovaný, bude tu přesně tak dlouho, dokud nám bude stát za to, aby tu byl. Dokud budeme ochotni a schopni mu náležitě přispívat, a to nejen penězi, ale především vlastním nasazením. Myslím, že jsme si hodně zvykli na to, že za nás existenci sboru zajišťují jiní. Že naši činnost hradí stát a my k tomu trochu přihodíme nějakou částku, aby se neřeklo, částku z toho, co nám přebývá. Že v neděli můžeme přijít do kostela, poslechnout si kázání, zazpívat si a jít domů, aniž jsme pro to něco sami museli vykonat. Tohle všechno zatím nějak stačilo, v blízké budoucnosti to ale stačit přestane. Budeme muset uvážit, co chceme a co pro to každý sám uděláme. Chceš, aby tvůj sbor vedl farář? Přispívej tak, aby bylo z čeho ho zaplatit. Chceš biblickou hodinu? Zorganizuj ji. Nebo jeď do Mělníka nebo do Boleslavi. Náš sbor bude mít právě to, o co budeme stát tolik, že si pro to odřekneme peníze a čas a zařídíme to.

Těžko nevzpomenout na dar chudé vdovy v Markově evangeliu. Ona nedávala z nadbytku jako my, dala ze svého nedostatku. Chceme-li, aby náš sbor ještě nějakou dobu fungoval, budeme se muset zachovat podobně. Pán Bůh naše peníze nepotřebuje, nemusí nic kupovat, a nakonec jsou vlastně stejně všechny jeho, jako i ostatní věci, o kterých si myslíme, že patří nám. Odevzdáváním peněz něco vyjadřujeme o své

víře a učíme se spoléhat víc na Boha než na ty peníze. V Izraeli bylo zvykem, a v některých církvích dodnes je, odevzdávat Bohu desátky. To nemusí znamenat jen platbu církvi, Bohu lze peníze posloužit i mnoha jinými užitečnými způsoby a já věřím, že to všichni děláme. V ČCE se doporučuje platit salár ve výši 5% z ročního příjmu. V našem sboru přispěly v minulém roce dvě třetiny plátců částkou do jednoho tisíce korun. I kdyby tito dárce měli měsíční příjem jen 10 000 korun, znamenalo by to, že přispěli méně než jedno procento. Pro srovnání uvádím přehled z materiálů z teplického sboru:

<u>Příjem za měsíc:</u>	<u>3% salár za rok</u>	<u>4% salár za rok</u>	<u>5% salár za rok</u>
10000	3600	4800	6000
12000	4300	5700	7200
15000	5400	7200	9000

Pro další srovnání: ve 3. čtvrtletí 2018 byla průměrná hrubá měsíční mzda ve Středočeském kraji 31.670 Kč. Průměrný starobní důchod činil k 31. březnu 2018 12.347 Kč, to je průměr za celou republiku. Jistě, jsou to jen průměry, mohou být zavádějící. Navíc každý je v jiné situaci, nemůžeme paušalizovat, 5% někoho nebolí a jiného hodně. A to už nemluvím o tom, že mezi dárce jsou i nečlenové sboru, zatímco ne každý člen přispívá. Celkově je ale zřejmé, že výše příspěvků, které sbor dostává, se hodně míjí s tím, jaká výše by byla zapotřebí. To hodně vypovídá o tom, jak moc nám na sboru záleží, jak moc ho potřebujeme a jak moc od něho očekáváme.

Ještě jedna citace z Teplic: při daru ve výši ceny jedné housky denně, 2.50 Kč, by dárce věnoval sboru 365x2.50, což je 912 Kč. V našem sboru přibližně tři pětiny dárců (salárníků) zůstávají i pod touto více než symbolickou hranicí.

Není účelem saláru, abychom my, členové sboru, hladověli. Jen je nejvyšší čas srovnat si priority. Na čem lidem záleží, co touží mít, na to šetří. Třeba na dovolenou. Možná se budeme muset učit šetřit na salár.

Nechci už mluvit o penězích. V klatovském sboru CB, který každé léto navštěvuji, řeší podobný problém jako my – úbytek členů, nedostatek prostředků. Tento problém řeší paradoxně z opačného důvodu než my. Sbor se tak rozrostl, že jeho venkovská část se osamostatnila, takže mateřská základna sboru se dostala do nesnáží. Kazatel při kázání

apeloval na přítomné, aby měli odpovědnost ke svým předkům, kteří sbor založili, a aby ho nenechali na holičkách. Přišlo mi to působivé. Vzpomněl jsem si také na Červenkovu knihu Památky města Mšena, kde se popisuje mj. historie romanovské kaple, vícekrát uzavřené. Obdivuhodná byla houževnatost našich předků, kteří tak dlouho usilovali o její znovuotevření, až ho dosáhli. Stejně tak věřím, že náš sbor bude, budeme-li my houževnatí, ještě vydávat svědectví o Ježíši Kristu. Tak jako za našich předků.

Sestry a bratři, budoucnost nezměníme. Bůh může. My dělejme, co je náš úkol, tady a teď. Amen.

Luboš Skopec

Výroční sborové shromáždění – zpráva účetního sboru

Celá zpráva je dostupná v elektronické podobě na webových stránkách sboru www.msenocce.wbs.cz v sekci Aktuality.

Celkový výsledek hospodaření sboru za rok **2018 je 54.749 Kč**, což je pozitivní ve srovnání s výsledkem hospodaření za rok **2017**, který přinesl schodek – **66.830 Kč**.

Rozpočet na rok **2019** předpokládá kvůli zvyšujícím se nákladům schodek ve výši – **140.130 Kč**, což je alarmující situace.

Podrobněji byla finanční situace sboru popsána v dopise, který byl přílohou Podzimních Sborových listů 2018. Zájemci ho najdou na webových stránkách sboru v sekci Sborové listy – Starší ročníky – 2018.

Nebot' Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. (Jan 3,16)

Zveme všechny, kdo chtějí slyšet radostnou zvěst o vzkříšení našeho Pána Ježíše Krista, na **velikonoční sborová shromáždění:**

Velký pátek	19. dubna	17:00
Hod Boží - Velikonoční neděle (s vysluhováním Večeře Páně)	21. dubna	10:00

Sborové listy na internetu

Sborové listy si můžete také stáhnout na www.msencce.wbs.cz .
Najdete tam navíc zprávy kurátora a účetního z výročního sborového shromáždění.

Salár a dary

Zaplatit salár za rok 2019, věnovat peněžní dar na opravy a provoz sboru můžete osobně v kostele u bratra kurátora L. Skopce nebo sestry I. Pavelkové nebo platbou na účet sboru č. 174987837/0300. Děkujeme!

Farní sbor Českobratrské církve evangelické ve Mšeně u Mělníka.

Farář Mgr. Michal Šimek, bytem v Kosmonosích,
tel.: 608 718 898, e-mail: majkl.simek@seznam.cz.

Webové stránky sboru: www.msencce.wbs.cz

Bohoslužby se konají každou neděli v 10 hodin.